

Pierwsze czytanie - z pierwszej Księgi Krolewskiej 3, 5. 7-12

W Gibeonie Pan ukazał się Salomonowi w nocy, we śnie. Wtedy rzekł Bóg: «Proś o to, co mam ci dać». Teraz więc, o Panie, Boże mój, Tyś ustanowił królem Twego sługę w miejsce Dawida, mego ojca, a ja jestem bardzo młody. Brak mi doświadczenia! Ponadto Twój sługa jest pośród Twego ludu, któryś wybrał, ludu mnogiego, którego nie da się zliczyć ani też spisać, z powodu jego mnóstwa. Racz więc dać Twemu słudze serce pełne rozsądku do sądzenia Twego ludu i rozróżniania dobra od zła, bo któż zdoła sądzić ten lud Twój tak liczny?» Spodobało się Panu, że właśnie o to Salomon poprosił. Bóg więc mu powiedział: «Ponieważ poprosiłeś o to, a nie poprosiłeś dla siebie o długie życie ani też o bogactwa, i nie poprosiłeś o zgubę twoich nieprzyjaciół, ale poprosiłeś dla siebie o umiejętność rozstrzygania spraw sądowych, więc spełniam twoje pragnienie i daję ci serce mądre i rozsądne, takie, że podobnego tobie przed tobą nie było i po tobie nie będzie.

Salomon był synem i następcą króla Dawida na tronie w Jerozolimie. Królował w czasach, gdy wszystkie plemiona Izraela były zjednoczone w jednym królestwie.

- Dawid panował w latach 1010 do 973, a Salomon od 973 do 933 pne.

Czytany dziś fragment księgi Krolewskiej, opisuje pierwszą ceremonie króla Salomona. Zaraz po koronacji, udał się z pielgrzymką do sanktuarium w Gibeonie, znajdującym się kilka kilometrów od Jerozolimy. Złożył tam ofiarę Bogu i wypowiedział modlitwę, których słowa naród wybrany do dziś podaje za przykład.

Aby lepiej zrozumieć czytany dziś fragment, trzeba przypomnieć kontekst historyczny tych wydarzeń.

Panowanie Salomona naznaczone jest intrygami politycznymi, a nawet zbrojnymi. Dawid miał dużo dzieci urodzonych przez jego żony i nałożnice. Czterech synów, walczyło o tron: Amnon, Absalom, Adonias i Salomon. Jeszcze za jego życia, Absalom zabił swego brata Amnona.

Dawid wyznaczył Salomona na swego następcę. Teksty biblijne, przedstawiają te decyzje, jako wynik intryg, prowadzonych przez Betsabę i proroka Natana, w czasie gdy umierał król Dawid. Kiedy Salomon zasiada na tronie, zaczyna robić "czystkę" wokół siebie:

- oddał kapłana Abiatarę, który wspierał Adoniasa
- rozkazuje zabić opozycjonistów, w tym Szimeję

Dopiero z czasem, Bóg obdarował go mądrością. Salomon dobrze wiedział, że nie łatwo jest panować. Stąd jego pielgrzymka do Gibeonu i pełna pokory oraz zaufania modlitwa, o których dowiadujemy się z czytanego dziś fragmentu.

- *“Panie, Boże mój, Tyś ustanowił królem Twego sługę w miejsce Dawida, mego ojca, a ja **jestem bardzo młody. Brak mi doświadczenia!** Ponadto Twój sługa jest pośród Twego ludu, któryś wybrał, ludu mnogiego, którego nie da się zliczyć ani też spisać, z powodu jego mnóstwa. **Racz więc dać Twemu słudze serce pełne rozsądku do sądenia Twego ludu i rozróżniania dobra od zła, bo któż zdoła sądzić ten lud Twój tak liczny?»***
- Charakterystyczne dla tej modlitwy jest to, że Salomon prosi Boga o pomoc, by dobrze służył swemu ludowi. Nie prosi o nic dla siebie, tylko o siłę i zdolności, jakich potrzebuje, by dobrze wypełnić misję, jaką Bog mu powierzył.
- Salomon, mimo że jest bardzo młody i niedoświadczony, dobrze zrozumiał już to, o czym wielokrotnie przypominali prorocy: że jedyna troska królów Izraela powinna być troska o bezpieczeństwo i o szczęście powierzonego im ludu.

«Ponieważ poprosiłeś o to, a nie poprosiłeś dla siebie o długie życie ani też o bogactwa, i nie poprosiłeś o zgubę twoich nieprzyjaciół, ale poprosiłeś dla siebie o umiejętność rozstrzygania spraw sądowych, więc spełniam twoje pragnienie i daję ci serce mądre i rozsądne, takie, że podobnego tobie przed tobą nie było i po tobie nie będzie.»

- Salomon świadomy swej grzeszności i braku doświadczenia, pokornie prosi Boga o pomoc, Ten przekracza jego oczekiwania, dając mu wiele więcej niż to, o co prosił:
- *“**I choć nie prosiłeś, daję ci ponadto bogactwo i sławę, tak iż <za twoich dni> podobnego tobie nie będzie wśród królów.** Jeśli zaś będziesz postępować moimi drogami, zachowując moje prawa i polecenia za przykładem twego ojca, Dawida, to przedłużę twoje życie». (1 Krl 3, 13-15)*
- *“Powiedział też do niektórych, co ufali sobie, że są sprawiedliwi, a innymi gardzili, tę przypowieść: «Dwóch ludzi przyszło do świątyni, żeby się modlić, jeden faryzeusz a drugi celnik. Faryzeusz stanął i tak w duszy się modlił: "Boże, dziękuję Ci, że nie jestem jak inni ludzie, zdiejcy, oszuści, cudzołężnicy, albo jak i ten celnik. Zachowuję post dwa razy w tygodniu, daję dziesięcinę ze wszystkiego, co nabywam". Natomiast **celnik stał z daleka i nie śmiał nawet oczu wnieść ku niebu, lecz bił się w piersi i mówił: "Boże, miej litość dla mnie, grzesznika!"** Powiadam wam: Ten odszedł do domu usprawiedliwiony, nie tamten. **Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się unią, będzie wywyższony**». (Lk 18, 9-14)*

PSALM 119

*57 Moim działem jest Pan - mówię,
by zachować Twoje słowa.*

*72 Prawo ust Twoich jest dla mnie lepsze
niż tysiące sztuk złota i srebra*

*76 Niech Twoja łaska stanie mi się pociechą
zgodnie z obietnicą, daną Twemu słudze.*

*77 Niech zaznam Twojej litości, abym żył,
bo Twoje Prawo jest moją rozkoszą.*

*127 Przeto miłuję Twoje przykazania
bardziej niż złoto, niż złoto najczystsze.*

*128 Dlatego kieruję się wszystkimi Twoimi postanowieniami
i nienawidzę wszelkiej drogi fałszu.*

*129 Twoje napomnienia są przedziwne,
dlatego przestrzega ich moja dusza.*

*130 Przystępność Twoich słów oświeca
i naucza niedoświadczonych.*

«Przeto miłuję Twoje przykazania bardziej niż złoto, niż złoto najczystsze. »

- Prawdziwa mądrość pochodzi od Boga, jest największym skarbem.
- Szczęście człowieka wypływa z wypełniania przykazań Bożych.

**« Prawo ust Twoich jest dla mnie lepsze niż tysiące sztuk złota i srebra.
(...)Twoje napomnienia są przedziwne, dlatego przestrzega ich moja dusza. »**

- Kto żyje według przykazań, doświadczają « słodczy życia » i prawdziwego jego bogactwa.

Spiewany dziś psalm, zawiera w całości 176 wersetów czyli **22** strofy, z których każda ma **osiem** wersetów. Te liczby nie są przypadkowe !

Liczba 22 :

- Alfabet hebrajski składa się z 22 liter. W psalmie 119, każdy werset kolejnej zwrotki zaczyna się kolejną literą tego alfabetu.

- Zatem psalm 119 jest formą wyznania wiary : poematem czy litaniami na cześć Bożego prawa, medytacją nad darem, jakimi są przykazania.

Jedną z charakterystycznych spraw, przedstawianych w Biblii Starego Testamentu, jest umiłowanie przykazań Bożych przez naród wybrany. Przykazania nie są dla nich formą dominacji Boga, ale « znakami drogowymi » na drodze życia... wskazówkami, jak żyć, by być szczęśliwym. Dla narodu wybranego prawo Boże jest darem, jest wyrazem Jego troski o swój lud... Bóg nie przestał na wyzwoleniu ich z niewoli egipskiej, dał im prawo, by nie popadli w inne formy niewolnictwa... prawo, które jest jak wskazówki ojca dla dziecka.

Psalm 119 przypomina litanie. Pierwsze trzy wersety zapewniają o szczęściu dla tych, którzy przestrzegają przykazań. Kolejne 173 wersety, zwracają się bezpośrednio do Boga w stylu kontemplacyjnym i błagalnym.

Liczba 8 :

- W języku biblijnym oznacza nowe stworzenie. Pierwsze stworzenie wydarzyło się w siedmiu dniach, a nowe dokona się wtedy, gdy cała ludzkość pozna miłość Boga i będzie żyć według Jego przykazań.
- « *I ujrzałem niebo nowe i ziemię nową...* » (Ap 21, 1...)